

ת"פ (מרכז) 33337-07-23 - מדינת ישראל נ' עלי אבו גאנם

ת"פ (מרכז) 33337-07-23 - מדינת ישראל נ' עלי אבו גאנם ואח'מחוזי מרכז

ת"פ (מרכז) 33337-07-23

מדינת ישראל

נגד

1. עלי אבו גאנם

2. חאמד חמאד (עציר)

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

[10.09.2024]

כבוד השופטת הבכירה, מיכל ברנט

גזר דין לנאשם 2

עובדות כתב האישום-

- נגד הנאשם ועלי אבו גאנם הוגש כתב אישום המייחס לשניים עבירה של הובלת נשק ותחמושת בצוותא חדא, עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא ואמצע יחד עם סעיף 29 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
- על פי עובדות כתב האישום, ביום 29.6.23 בשעה 01:40 לפנות בוקר או בסמוך לכך, בוצע ירי באזור תחנת הרכבת ברמלה באמצעות אקדח שחור מסוג וולטר תוצרת גרמניה, נושא מספר 803421 (להלן: "הנשק").
- מיד לאחר מכן נסעו הנאשמים ברכב מסוג סיטרואן בצבע אפר כהה, מ.ר. 07909612 (להלן: "הרכב") כשהם מובילים את הנשק ברכב מתחת לכסא הנוסע הימני הקדמי ובצמוד לנשק מחסנית ריקה ושלושה קליעים המתאימים כולם לנשק.
- ביום 24.7.24, לאחר ניהול הוכחות, הודה נאשם 2 בעובדות כתב האישום והורשע. ראיות לעונש-
- ב"כ המאשימה הגישה גיליון הרשעות קודמות של הנאשם ולפיו לנאשם 5 הרשעות בעבירות רכוש, אלימות וסמים והוא ריצה 4 מאסרים, האחרון שבהם בן 46 חודשים בגין עבירה של שוד מזויין אותו ביצע בשנת 2011.
- ב"כ הנאשם הגישו מסמכים רפואיים ולפיהם הנאשם סובל מגידול מוחי ראשוני שנכרת בניתוח בשנת 2022 ומפרוכוסים. בסיכום הרפואי מבית החולים בילינסון צוין כי הנאשם אינו מטופל כראוי למצבו ולא נמצא במעקב רפואי מסודר כמו גם לא בצע MRI שנדרש לעשות אחת לשלושה חודשים ולא מקפיד על נטילת התרופות להן זקוק. טיעוני ב"כ המאשימה לעונש-
- ב"כ המאשימה הדגישה כי הנאשם הודה ונטל אחריות לאחר ניהול הוכחות בטרם ניתנה הכרעת דין על ידי בית המשפט. לנאשם לא יוחסה עבירה של ירי, אך יש לראות בעובדה שבוצע ירי נסיבה לחומרה. תופעת נשיאת הנשק הפכה למכת מדינה ולראיה- תיקון 140 לחוק, אשר עניינו החמרת הענישה בעבירות נשק. הערכים המוגנים הם קדושת החיים, שלומו של האדם ובטחונו. והפגיעה בהם היא ברף גבוה. נשיאת נשק יוצרת סיכון משמעותי שמא יעשה שימוש בנשק שעלול לפגוע באזרחים תמימים ויש להרתיע את מבצעי עבירות הנשק לנוכח העובדה שמדובר במכת מדינה בכלל, ובחברה הערבית בפרט. על בית המשפט להחמיר בענישה בעבירות אלה, ובמקרה זה לאור העובדה שמדובר בהובלת נשק יחד עם קליעים ומחסנית, בסמוך לאחר ביצוע ירי באותו נשק. מתחם הענישה בעבירות אלה הינו 24 - 48 חודשים אך בתיק זה, לאור העובדה שבוצע ירי קודם לתפיסת הנשק, הגם שלא יוחס לנאשם, וכן לאור העובדה שמדובר בהימצאותם של מחסנית וקליעים בסמוך לאותו נשק, המתחם צריך להתחיל ב-34 חודשי מאסר. מדובר בעבירה שבוצעה בצוותא, בשעת לילה מאוחרת, בטבורה של עיר, בסמוך לתחנת הרכבת. המאשימה סבורה שיש להשית על הנאשם 38 חודשי מאסר לצד מאסר על תנאי וקנס. טיעוני ב"כ הנאשם לעונש-

8. ב"כ הנאשם טען שמדובר בתיק בעל נסיבות מיוחדות. לא יוחסה לנאשם עבירה של ירי, אלא צוין שבאמצעות אותו אקדח שנתפס ברכב בוצע ירי. המודיע דיווח על שלושה אנשים שראה ליד הרכב, וברכב נתפסו הנאשם ונאשם 2, כך שלא ניתן לטעון למתחם מחמיר בשל העובדה שבוצע ירי. שרידי הירי נמצאו על נאשם 1. הנאשם בן 35 שנים, נשוי ואב לשלושה ילדים ובחר לקחת אחריות מתוך רצון שבית המשפט יתחשב בו, והוא ייתר את כתיבת הכרעת הדין בעניינו.

אמנם מדובר בעבירה של הובלת נשק בתוך רכב, אך הרכב בבעלות נאשם 1, נאשם 1 הוא זה שהגיע לאסוף אותו והעיד שלא ראה את הנאשם נכנס לרכב עם אקדח או שקית. חלקו של נאשם זה מסתכם בכך ששהה ברכב בצוותא יחד עם נאשם 1.

מדובר באקדח ולא בנשק התקפי או אוטומטי, האקדח שנתפס מתחת למושב היה ללא מחסנית טעונה, ללא כדורים, לא הייתה עוד תחמושת בה ניתן היה להשתמש.

כן הנאשם נפצע בעת המעצר.

הנאשם אב לשלושה ילדים בני שנתיים וחצי עד שש וחצי, טרם מעצרו התגורר עם משפחתו בעיר רמלה בשכירות. הוא מוכר על ידי המל"ל כאדם המתמודד עם נכות רפואית בשל מחלת הסרטן בה לקה. שהייתו במעצר מסכנת את חייו, הוא זקוק להשגחה רפואית ומעקב אונקולוגי צמוד.

הנאשם גדל ונולד למשפחה עזתית וכעולה מתסקיר המעצר, לנאשם נסיבות משפחתיות וילדות מורכבות.

מתחם העונש ההולם נע בין 18 ל- 30 חודשי מאסר.

לאור האמור, ולאור תיקון 113 לחוק העונשין הקובע ענישה אינדיווידואלית לנאשם, ולאור העובדה שמדובר בנאשם בעל קושי רפואי ממשי, יש לסטות ממתחם הענישה לקולא.

לנאשם עבר פלילי אך הוא ישן, העבירה האחרונה משנת 2012 והיא התיישנה. במשך 11 שנים לא נפתחו נגדו תיקים והקמת המשפחה מעידה על כך.

לסיכום עתר ב"כ הנאשם להשית על הנאשם מאסר קצר שלא יעלה על 18 וחודשים.

הנאשם בדברו האחרון-

9. הנאשם טען שלא ידע שברכב יש נשק, שהוא מתמודד עם מחלתו, וביקש שבית המשפט יתחשב בו. דיון והכרעה-

10. בע"פ 5681/23 נח חווא נ' מדינת ישראל נפסק על ידי כבוד השופט אלרון כהאי לישראל:

"עבירות הנשק באשר הן הפכו למכת מדינה. חומרתן היתרה והשפעתן על תחושת הביטחון של כלל אזרחי המדינה מחייבות הטלת ענישה משמעותית, גם על נאשם נעדר עבר פלילי (שאינו מעניינו במקרה דנן). מדיניות החמרה ביחס לכלל עבירות הנשק, אשר ניכרת בפסיקתו של בית משפט זה, באה לידי ביטוי סטטוטורי בסעיף 144(ז) לחוק העונשין אשר חוקק במסגרת תיקון מס' 140 לחוק (ראו: חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021, ס"ח 2938)...."

בעניין ביטון התייחס חברי, השופט א' שטיין (בהסכמת חברתי השופטת ר' רונן ובהסכמתי) למדיניות החמרה האמורה באומרו:

"עבירות נשק לסוגיהן היו זה מכבר למכת מדינה. האיסורים על עבירות כאמור באים להגן על ערכים חברתיים שכוללים שמירה על חיי אדם ועל שלמות גופו, וכן שמירה על סדרי חיים תקינים ושלווים שאינם מופרעים על ידי איש האוחז באקדח, ברובה, או בתת מקלע [...] הטלת עונשים חמורים ומרתיעים על עברייני נשק היא עיקר תרומתם של בתי המשפט למיגור התופעה ולהרחקת העברייני עם האקדח משגרת חייהם של אזרחי מדינה שומרי חוק." (ראו שם, פסקאות 7 ו-10).

בית משפט זה שב ומתריע השכם והערב על חומרתן של עבירות הנשק בחברה הישראלית בכלל, ובמגזר הערבי בפרט (ראו: עניין קואסמה, פסקה 16; עניין אבו עבסה, פסקה 15). עבירות אלו מגלמות סיכון רבתי לשלום הציבור, לביטחוננו ולסדר החברתי, כאשר חדשות לבקרים אנו עדים לתוצאותיהן ההרסניות ומעבר לכך הן משמשות קרקע פורייה לעבירות נוספות (עניין נורי, פסקה 9).

בהתאם לכך ולנוכח ריבוי מקרי הירי, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה בגין ביצוע עבירות נשק, החל מיצרני או מבריחי הנשק הבלתי חוקי, דרך הסוחרים בו ועד לאלו הנוטלים אותו לידם ועושים בו שימוש בלתי חוקי לרבות החזקה ונשיאה".

11. ובע"פ 7971/23 מג'ד אגבאריה נ' מדינת ישראל וערעור שכנגד נפסק על ידי כבוד השופטת כנפי-שטייניץ: " עבירות הנשק מצויות על סדר יומו של בית משפט זה דרך שגרה. עובדה זו מהווה השתקפות של תמונת האלימות והפשיעה בנשק הגואה בחברה הישראלית, ובחברה הערבית בפרט; של תמונת הקורבנות מעבירות הנשק המציגה גידול מידי שנה; ושל רמת האכיפה בכל המתייחס להחזקת נשק לא חוקי. כבר תואר כי המצב הגיע לכדי מצב חירום לאומי. על רקע זה, ניכרת בפסיקה מגמה של הקשחת מדיניות הענישה בעבירות נשק, תוך מתן משקל מרכזי לשיקול של הרתעת הכלל (ראו: ע"פ 1695/22 מדינת ישראל נ' גנאים, פסקה 11 [נבו] (29.3.2022); ע"פ 309/22 מדינת ישראל נ' ביאדסה, פסקה 6 [נבו] (10.5.2022) (להלן: עניין ביאדסה)). ענישה זו כוללת לרוב עונשי מאסר ממושכים לריצוי בפועל, המושגים גם על נאשמים צעירים נעדרי עבר פלילי (ע"פ 5330/20 ענבתאוי נ' מדינת ישראל, פסקה 14 [נבו] (22.11.2020)). למגמה זו ניתן, כידוע, ביטוי סטטוטורי בתיקון מס' 140 לחוק העונשין, בו נקבע כי העונש שיושג על עברייני נשק לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם החליט בית המשפט מטעמים מיוחדים שיירשמו להקל בעונש (סעיף 144(ז) לחוק העונשין; חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021). אף שהתיקון אינו חל בעניינו, יש בו כדי לשקף את רצון המחוקק להחמיר בענישת עברייני הנשק (ראו: עניין ביאדסה, בפסקה 6; ע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' קדורה, פסקה 6 [נבו] (14.4.2022)). עבירות הנשק מצויות על סדר יומו של בית משפט זה דרך שגרה. עובדה זו מהווה השתקפות של תמונת האלימות והפשיעה בנשק הגואה בחברה הישראלית, ובחברה הערבית בפרט; של תמונת הקורבנות מעבירות הנשק המציגה גידול מידי שנה; ושל רמת האכיפה בכל המתייחס להחזקת נשק לא חוקי. כבר תואר כי המצב הגיע לכדי מצב חירום לאומי. על רקע זה, ניכרת בפסיקה מגמה של הקשחת מדיניות הענישה בעבירות נשק, תוך מתן משקל מרכזי לשיקול של הרתעת הכלל (ראו: ע"פ 1695/22 מדינת ישראל נ' גנאים, פסקה 11 [נבו] (29.3.2022); ע"פ 309/22 מדינת ישראל נ' ביאדסה, פסקה 6 [נבו] (10.5.2022) (להלן: עניין ביאדסה)). ענישה זו כוללת לרוב עונשי מאסר ממושכים לריצוי בפועל, המושגים גם על נאשמים צעירים נעדרי עבר פלילי (ע"פ 5330/20 ענבתאוי נ' מדינת ישראל, פסקה 14 [נבו] (22.11.2020)). למגמה זו ניתן, כידוע, ביטוי סטטוטורי בתיקון מס' 140 לחוק העונשין, בו נקבע כי העונש שיושג על עברייני נשק לא יפחת מרבע העונש המרבי שנקבע לאותה עבירה, אלא אם החליט בית המשפט מטעמים מיוחדים שיירשמו להקל בעונש (סעיף 144(ז) לחוק העונשין; חוק העונשין (תיקון מס' 140 - הוראת שעה), התשפ"ב-2021). אף שהתיקון אינו חל בעניינו, יש בו כדי לשקף את רצון המחוקק להחמיר בענישת עברייני הנשק (ראו: עניין ביאדסה, בפסקה 6; ע"פ 2482/22 מדינת ישראל נ' קדורה, פסקה 6 [נבו] (14.4.2022)).

12. אין ספק שבתי המשפט נדרשים לתת ידם למאמץ למיגור תופעת "עברייני הנשק" שפגיעתם בחברה ניכרת ופוגעת אף בחפים מפשע, בתקווה שענישה מחמירה תהווה הרתעה ואם לא תמגר כליל תופעה נפסדת זו, למצער תפחיתה.

13. ב"כ הצדדים הגישו פסיקה לתמיכה בעמדתם העונשית כמפורט להלן:

פסיקה שהוגשה על ידי ב"כ המאשימה-

ע"פ 7971/23 אגבאריה נ' מדינת ישראל וערעור שכנגד, המערערים נדונו ל- 14 ו- 24 חודשי מאסר בפועל לאחר שהורשעו בעבירה של נשיאה והובלה של נשק בצוותא. דובר בתת מקלע מאולתר טעון. בית המשפט העליון קבע כי מתחם הענישה בגין עבירה של נשיאת נשק חם במרחב ציבורי נע בין 30 ל- 42 חודשי מאסר בפועל, החמיר בעונשם של המערערים והעמידו על 32 חודשי מאסר בפועל.

ע"פ 5522/20 חליחל נ' מדינת ישראל המערער הורשע בעבירה של נשיאה והובלה של נשק שממנו בוצע ירי קודם לכן, ירי שלא יוחס לו אך בית המשפט המחוזי ראה בו נסיבה לחומרא וביהמ"ש העליון אף הוא. נקבע מתחם עונש הנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר בפועל ונגזרו על המערער 36 חודשי מאסר והופעל מאסר על תנאי במצטבר. הערעור נדחה.

ע"פ 5750/20 חוסיין נ' מדינת ישראל המערער הורשע בעבירה של הובלה ונשיאה של נשק, רובה מאולתר מסוג קרלו ובתוכו מחסנית ותחמושת. נקבע מתחם ענישה הנע בין שנתיים לחמש שנות מאסר ועל המערער הוטלו 34 חודשי מאסר בפועל תוך התחשבות בנסיבות אישיות מורכבות של המערער, היותו בן 24 שנים ונעדר עבר פלילי. בהמלצת ביהמ"ש העליון חזר בו מהערעור.

ע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני המשיב הורשע בעבירה של נשיאת נשק שלא כדין - אקדח חצי אוטומטי עם מחסנית וכדורים, הפרעה לשוטר וכניסה ושהייה שלא כדין בישראל, המשיב היה נעדר עבר פלילי והודה במסגר הסדר טיעון. נגזרו עליו 18 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קבע שמתחם הענישה לעבירה של נשיאת נשק חם במרחב הציבורי נע בין 30 ל- 42 חודשי מאסר בפועל והשית עליו 28 חודשי מאסר בפועל בשל אי מיצוי הדין עימו. ע"פ 5681/23 נח חווא נ' מדינת ישראל על המערער שהורשע בביצוע עבירות של החזקה ונשיאה של אקדח הזנקה שהוסב טעון בששה כדורים הוטלו 35 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור וציין כי העונש שנגזר על המערער אינו מחמיר ואולי אף מקל. פסיקה שהוגשה על ידי ב"כ הנאשם-

ת.פ. 10205-08-21 (מחוזי מרכז) מדינת ישראל נ' צרצור נדון הנאשם ל- 16 חודשי מאסר בפועל לאחר שהורשע בנשיאת נשק ותחמושת וירי מנשק חם, כל זאת מחוץ לשטחי מדינת ישראל, בחתונת חברו שנערכה בשטחי הרשות. בית המשפט קבע שמדובר במקרה ייחודי בו אזרח ישראלי נדון על ביצוע העבירה בשטחי הרשות.

ת.פ. 60084-07-20 מדינת ישראל נ' חלימה נדון הנאשם אשר הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירות של ירי במקום מגורים ונשיאת נשק, נקבע מתחם ענישה לעבירת הנשק בלבד הנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר והנאשם נדון ל- 30 חודשי מאסר בפועל חרף היותו נעדר עבר פלילי.

ת.פ. 32581-06-20 (מחוזי מרכז) מדינת ישראל נ' חאסקיה נדון הנאשם ל- 18 חודשי מאסר בפועל בתיק חמור ביותר בו שותפו לכתב האישום ירה בשוטר והענישה המקלה מקורה בהפללתו של נאשם זה את שותפו בעבירה של ניסיון לרצח.

ת.פ. 19076-11-23 מדינת ישראל נ' אבו סיף הורשע הנאשם בהובלה ונשיאה של אקדח, נקבע מתחם ענישה הנע בין 21 ל- 45 חודשי מאסר בפועל והנאשם נדון ל- 21 חודשי מאסר.

14. לאחר סקירת הפסיקה שהוגשה על ידי ב"כ הצדדים, הנני קובעת שמתחם הענישה לעבירה של נשיאה והובלה של נשק נע בין 30 ל- 42 חודשי מאסר בפועל.

15. כמפורט מעלה, לנאשם עבר פלילי ישן ולמן שנת 2011 לא עבר עבירות נוספות.

16. הנאשם אב לשלושה ילדים קטינים, אינו בריא, אם כי טענת בא כוחו הנוגעת למצבו הרפואי בחלקה מקורה בהזנחתו את הטיפול הרפואי הנדרש כמפורט בסיכום הרפואי שהוגש.

17. כמפורט בתסקיר המעצר, הנאשם בן למשפחה עזתית, דודו שיתף פעולה עם שלטונות ישראל ולפיכך נאלצה המשפחה, לטענתו, לעבור מקומות מגורים רבים.

18. לזכות הנאשם תיזקף הודאתו, הגם שזו באה לאחר שמיעת ההוכחות במלואן אך טרם כתיבת הכרעת הדין בעניינו, ומצבו הרפואי.

העיתוי בו ניתנה ההודאה רלבנטית למשקלה שכן ברור הוא שמשקלה של הודאה שניתנה לאחר סיום שמיעת כלל הראיות, אינה שקולה למשקל הניתן לנאשם שהודה בשלב המקדמי וחסך את ניהול ההליך כולו.

19. לאור האמור לעיל אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
א. 30 חודשי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו בהתאם לרישומי שב"ס.
ב. 6 חודשי מאסר על תנאי והתנאי הוא שלא יעבור עבירת נשק שהיא פשע תוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר.
ג. 5,000 ₪ קנס או 30 ימי מאסר תמורתו.
זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.
ניתן היום, ז' אלול תשפ"ד, 10 ספטמבר 2024, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד תומר שטיינברג, ב"כ הנאשם 2 עו"ד שוקרי אבו טביק והנאשם באמצעות VC.